

[Handelsministeren.]

faa denne Sag afgjort forholdsvis hurtigt for at faa Roedyrkerne i Gang med at dyrke Roer.

Det ærede Medlem Hr. Kyed gjorde sig megen Umage for at faa drillet det radikale Venstre, Regeringens Medparti, det mest mulige. Det er saamænd en Fornøjelse, jeg ikke skal gaa i Rette med det ærede Medlem om. Hvis han mener, han kan faa lidt ud deraf, hvorfor skulde han saa ikke have den Fornøjelse? (*Kyed:* Ministeren er ikke ked af det?). Nej, jeg er ikke ked af det; for jeg tror ikke, at det ærede Medlem faar noget ud af det. Der er ingen Uoverensstemmelse og har ikke været nogen Uoverensstemmelse i Ministeriet om Sukkerspørgsmaalet, det er absolut givet.

Men for øvrigt maa jeg sige til det ærede Medlem, at det undrer mig noget, at han netop vilde sætte ind dør og prøve paa at drive en Kile ind mellem Socialdemokratiet og det radikale Venstre, mellem de enkelte Medlemmer af Regeringen. For jeg skulde jo tro, at dersom man kigede lidt indenfor hos Venstre, vilde der ogsaa dør være lidt Uenighed om dette Spørgsmaal. Nu er der ingen Uenighed hos os; men jeg maa formode, ja, jeg maa aldeles afgjort gaa ud fra som givet, at Venstre er uenigt (*Afbrydelse:* Hvorfor?).

Ja, det er jo muligt, at man indenfor Venstre har et saadant Tvangsstyre, at ingen indenfor Partiet tør mukke; det er muligt; det kan jeg naturligvis ikke vide bestemt. (*Afbrydelse:* Formodninger!). Jeg plejer ikke at sige noget, jeg ikke kan belægge med Skriftens Ord, og nu skal jeg citere et Par Ord, som er skrevet Dagen efter, at jeg mødte i Finansudvalget med mit Forslag. De er skrevet i et Venstreblad, „Tidende for Nakskov, Maribo og Rødby“. (Munterhed). Ja, det er maaske et Venstreblad, man ikke i Øjeblikket bryder sig om at høre. Det er meget muligt.

Men det er nu et Venstreblad, og dette Venstreblad — har den 4. Marts tror jeg — en lang Artikel med spærret Skrift under en stor Overskrift om, hvad man skal gøre for at faa Sukkerroedyrkingen i Gang. Vedkommende Redaktør argumenterer ud fra den Opfattelse, at en glidende Skala paa Sukkerafgiften er tilraadelig. Det vil i Virkeligheden sige, at man kommer ind paa en glidende Skala med Hensyn til Toldbeskyttelsen. I Øjeblikket skulde denne altsaa hæves. Vedkommende Redaktør — det er vist Hr. Haugner, han hedder — skrev:

„Der kan da neppe være Tvivl om, at her bør gøres noget alvorligt for at und-

gaa den truende Katastrofe for alle i Sukkerroedyrkingen interesserede Parter. Og efter det, vi her har fremført, skulde det ikke være saa vanskeligt at naa et for alle tilfredsstillende Resultat.“

Han slutter med at sige:

„Det gælder blot om at gribe Sagen rigtig an. Lad os haabe, at man under Forhandlingerne i Finansudvalget i Morgen og de efterfølgende Forhandlinger mellem Parterne maa have Held dertil.“ Jeg gik efter at være blevet bekendt med dette fortrøstningsfuld op i Finansudvalget, men jeg fik en brat Afvisning. Jeg mødte ikke nogen Forstaaelse hos Venstre i Finansudvalget, paa ingen Maade. Alle Finansudvalgets Medlemmer af Venstre sagde til mig: Det kan du godt gaa med igen, for det kan ikke blive til noget. Saa tog jeg Konsekvensen deraf, pakkede mine Papirer sammen og gik med mit Forslag, og det tror jeg var rigtigt gjort.

Jeg sagde for øvrigt ved denne Lejlighed i Finansudvalget, at jeg selv havde været inde paa den Tanke, at man kunde anvende en glidende Skala og eventuelt indrette det saaledes, at Roedyrkerne med Tiden kom til at betale noget af det tilbage, de havde faaet; men jeg gjorde udtrykkelig opmærksom paa, at det vilde være forbundet med Vanskeligheder — jeg skal ikke komme dybere ind derpaa —, men jeg lagde ikke Mærke til, at man i Venstre var af den Opfattelse, at man overhovedet vilde forhandle om dette Forslag, vilde forhandle om det, som Venstrebladets Redaktør havde sagt, at man skulde søge gennemført.

Her er da god Grund til at sige, at jeg ikke kan tænke mig andet end, at der ogsaa her i Rigsdagen indenfor Venstre er Uenighed om dette Spørgsmaal. Det skal jeg for øvrigt ikke blande mig videre i.

Det ærede Medlem Hr. Kyed var saa elskværdig at sige til mig, at jeg stod som Sejrherr i denne Sag. Jeg vil dertil sige, at jeg kan ikke modtage nogen Kompliment i denne Henseende. Jeg føler mig aldeles ikke som Sejrherr. Det, som for mig har været og er afgørende, er, at man faar dyrket det størst mulige Antal Tønder Land med Roer, ogsaa i det Kampagneaar, vi nu gaar ind i. Og jeg er glad ved, at tre Partier har ydet Tilslutning til det Forslag, jeg har stillet.

Jeg føler mig aldeles ikke som Sejrherr, paa ingen Maade, hverken overfor den ene eller den anden. Jeg har kun eet at sige, en Beklagelse at udtale, og det er denne, at jeg ikke har kunnet faa Venstre til at være med. Det kunde meget vel være gaaet med uden